

denne Foranstaltning gennemføres her paa Rigsdagen, er det til Gavn for en stor Del af Samfundet, særlig for den arbejdende Del, og jeg tror, at det er til Ære for Rigsdagen og til Ære for den Regering, som har arbejdet med til Gennemførelsen af en saadan Foranstaltning.

Blem: Den højtærede Finansminister fortjener sikkert Tingets Paaskønnelse, fordi han har faaet tilvejebragt denne Konvertering og forelagt dette Lovforslag her paa Tingets Bord, som vi i Dag have til 1ste Behandling, og jeg er sikker paa, at naar denne Konvertering bliver bragt i Stand, vil den blive hilst med Glæde rundt om i Landet, undtagen, som man kan tænke sig, maaske af de faa, der leve af at klippe Kuponer af deres Obligationer, som min ærede Sidemand (J. C. Christensen) nylig udtalte. De ville jo ikke blive glade ved en Konvertering som denne. Ved at sammenligne denne Konvertering med de to, der gennemførtes i 1894 og 1886, viser det sig, at denne Kurs her er forholdsvis bedre end de to andre. Da Finansminister Estrup ved en Lov af 12te November 1886 foretog en Konvertering af Statsgælden, tog han for øvrigt hele den fra Kreditors Side uopsigelige indenlandske Gæld, i alt 155 Mill., med og fik konverteret til en Kurs af $97\frac{1}{2}$, og Renten blev nedsat fra 4 pCt. til $3\frac{1}{2}$ pCt. Der var den Gang ikke saa ganske faa af disse Millioner indskrevne i Finansministeriets Indskrivningsbøger; der var saaledes $59\frac{1}{3}$ Mill. indskrevne af offentlige Myndigheder, Stiftelser og Legater, $2\frac{1}{2}$ Mill. af Embedskautioner, og for øvrigt var der fra private 19 Mill. og for private med Indskrænkninger, deriblandt til pligtig Enkeforsørgelse, $4\frac{1}{4}$ Mill., altsaa i alt $85\frac{1}{3}$ Mill. af de 155 Mill. vare den Gang indskrevne i Finansministeriets Indskrivningsbøger. Den daværende Finansminister tog dog ikke i Betænkning at medtage disse og konvertere hele Statsgælden. Da han udtalte sig ved Forslagets Forelæggelse her i 1886 ligesom ogsaa i Motiverne til Lovforslaget, siger han, at det ikke alene er en Besparelse, Staten fik derved, at der i Forrentning af de 155 Mill. sparedes aarligt 640,500 Kr., hvilket Beløb ganske vist reduceres til 550,000 Kr., naar man fradrager de Penge, som Staten selv ejede; thi hvad den tjener i den ene Ende, maa den jo tabe i den anden; men Finansministeren udtalte tillige, at det ikke alene drejede sig om denne direkte Fordel paa godt en halv Million, som Staten sparede i Rente, men

det var den indirekte Fordel, han særlig lagde Vægt paa, nemlig den, at Prioritetsrenten i Landet vilde falde, og derved muligt Kreditforeninger og andre kunde foretage en Konvertering. Jeg giver den daværende Minister fuldstændig Ret i, at det var den vigtigste Fordel ved Konverteringen i 1886. Det viste sig jo ogsaa to Aar senere, i 1888, at de fleste Kreditforeninger konverterede et Beløb af ca. 150 Mill. Kr. fra 4 pCt. ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., og man saa ligeledes Prioritetsrenten paa faste Ejendomme falde. Noget, der særligt er værd at lægge Mærke til, er, at Ministerialtidenden udviser, at Aaret før den første Konvertering fandt Sted, havde Finansministeren givet Tilladelse til, at saa stort et Beløb som ca. 96 Mill. Kr. maatte udlaanes som Prioritet i faste Ejendomme til en højere Rente end 4 pCt. — der var endogsaa noget saadant som 10 Mill., som det blev tilladt at udlaanen i Prioriteter til 6 pCt. Men efter Konverteringen faldt de Beløb, som i nogle Aar havde holdt sig mellem 94 og 96 Mill., og som altsaa udlaanets til højere Rente end 4 pCt., Aaret efter ned til 64 Mill. og senere til 42—46 Mill. aarligt. Det er altsaa ganske iøjnefaldende, at den indirekte Fordel af Konverteringen er den største. Den anden Konvertering vedtoges ved Lov af 5te December 1894. Ved denne fik Finansminister Lüttichau Tilladelse til at optage et Laan paa 25 Mill. Kr. til en Kurs af 93. Efter hans egen Beregning af de Fordele, der i øvrigt kunde falde i saa Henseende, maatte Kursen anslaaes til $93\frac{1}{4}$ og Renten til 3 pCt., og han beregnede selv, at den egentlige Rente vilde blive 3,24, naar man medregnede det Beløb, der medgik som Kurstab og Udgift paa Grund af dette Laans Optagelse, ligesom ogsaa den samme Lov indeholdt en Bestemmelse om en frivillig Konvertering fra Obligationsejernes Side ligeledes til samme Kurs og Rente, og det drejer sig ogsaa om hele Laanet fra 1886, men saa vidt mig bekendt, blev der kun konverteret saadan noget som henved 40 Millioner Kr., hvilket ogsaa fremgaar af Motiverne til det foreliggende Lovforslag. Det siges der, at der er til Rest af Laanet fra 1886 paa de 155 Millioner saadan noget som $116\frac{1}{2}$ Million, men det Laan, som blev optaget efter Loven af 5te December 1894, medførte ogsaa store indirekte Virkninger, fordi samtlige Landets 12 Kreditforeninger konverterede deres 4 pCt.'s Kasseobligationer til et Beløb af ca. 300 Millioner Kr. i den første Termin derefter. Det var den saakaldte frivillige Konvertering, hvor Obliga-